

Sygn. akt I C 681/21 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 grudnia 2021 r.

Sąd Rejonowy w Kwidzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Danuta Kozikowska

Protokolant: sekretarz sądowy Edyta Baranowska

po rozpoznaniu w dniu 08 grudnia 2021 r. w Kwidzynie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Banku S.A. we W.

przeciwko A. K.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej A. K. na rzecz powoda (...) Banku S.A. we W. kwotę 8.633,74 zł (osiem tysięcy sześćset trzydzieści trzy złote 74/100) z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwot:

a) 11.680,40 zł (jedenaście tysięcy sześćset osiemdziesiąt złotych 40/100) od dnia 20 maja 2021 roku do 09 czerwca 2021 roku;

b) 10.280,40 zł (dziesięć tysięcy dwieście osiemdziesiąt złotych 40/100) od dnia 10 czerwca 2021 roku do 11 lipca 2021 roku;

c) 10.888,72 zł (dziesięć tysięcy osiemset osiemdziesiąt osiem złotych 72/100) od dnia 12 lipca 2021 roku do 10 sierpnia 2021 roku;

d) 9.769,64 zł (dziewięć tysięcy siedemset sześćdziesiąt dziewięć złotych 64/100) od dnia 11 sierpnia 2021 roku do 12 września 2021 roku;

e) 9.359,64 zł (dziewięć tysięcy trzysta pięćdziesiąt dziewięć złotych 64/100) od dnia 13 września 2021 roku do 18 października 2021 roku;

f) 9.043,74 zł (dziewięć tysięcy czterdzieści trzy złote 74/100) od dnia 19 października 2021 roku do 09 listopada 2021 roku;

g) 8.633,74 zł (osiem tysięcy sześćset trzydzieści trzy złote 74/100) od dnia 10 listopada 2021 roku do 08 grudnia 2021 roku;

2. oddała powództwo, co do kwoty 410 zł (czteryście dziesięć złotych 00/100);

3. umarza postępowanie, co do kwoty 3.040,00 zł (trzy tysiące czterdzieści złotych 00/100);

4. zasądzoną kwotę wymienioną w punkcie 1 rozkłada na 23 (dwadzieścia trzy) raty, płatne do 15 (piętnastego) każdego miesiąca z tym, że 22 (dwadzieścia dwie) raty w wysokości po 410 zł (czteryście dziesięć złotych

00/100), a 23 (dwudziesta trzecia) rata w wysokości 233,09 zł (dwieście trzydzieści trzy złote 09/100) poczynając od uprawomocnienia się orzeczenia, z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych na wypadek opóźnienia w płatności, którejkolwiek z rat;

5. odstępuje od obciążania pozwanej A. K. na rzecz powoda (...) Banku S.A. we W. zwrotem kosztów procesu.

sędzia Danuta Kozikowska

sygn. akt I C 681/21 upr.

UZASADNIENIE

(...) Bank S.A. we W. wniósł w dniu 30 września 2021r. pozew do Sądu Rejonowego w Kwidzynie przeciwko A. K. o zapłatę kwoty 12.255,99 zł z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie tytułem wymagalnej kwoty kapitału- od kwoty 11.680,40 zł - od dnia 20 maja 2021 roku do dnia zapłaty, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od tytułem odsetek umownych i karnych wyliczonych na dzień wniesienia pozwu- kwoty 486,29 zł od dnia 19 maja 2021r. do dnia zapłaty. Powód wnosił również o zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 14 czerwca 2017 r została zawarta pomiędzy (...) Bank S.A. z siedzibą we W. a pozwaną umowa kredytu numer (...). Pozwana zobowiązała się spłacać kredyt w miesięcznych ratach. W związku z rażącym naruszeniem przez pozwaną warunków umowy- brak spłat, bank wypowiedział umowę. Po okresie wypowiedzenia w dniu 23 kwietnia 2021r. całe zobowiązanie zostało postawione w stan natychmiastowej wymagalności. Pomimo upływu wyznaczonego ostatecznego terminu do spłaty zobowiązania, pozwana nie zwróciła całości zobowiązania. Ostateczny termin spłaty został określony na dzień 05 kwietnia 2018r. i całe roszczenie stało się wymagalne. Ponadto powód podał, że próby polubowej pozasądowej spłaty zobowiązania okazały się bezskuteczne(k. 6-7 akt)

Spawa została zarejestrowana pod sygnaturą I Nc 1509/21, jednakże stwierdzono brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt I C 681/21 upr.

Pozwana w odpowiedzi na pozew podniosła, że zawarła ustną ugodę z windykatorem powoda i zobowiązała się że spłacać zadłużenie w ratach miesięcznych w wysokości po 410 zł i dołączyła 4 dowody wpłaty na kwotę po 410 zł oraz pokwitowanie kwoty 1.400 zł przez windykatora(k. 58-60 akt).

W toku postępowania powód cofnął pozew o kwotę 3.040 zł i zrzekł się z roszczenia do tej części i wniósł o zasądzenie kwoty 9.043,74 zł tytułem kapitału wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie liczonymi od kwot

- a) 11.680,40 zł (jedenaście tysięcy sześćset osiemdziesiąt złotych 40/100) od dnia 20 maja 2021 roku do 09 czerwca 2021 roku;
- b) 10.280,40 zł (dziesięć tysięcy dwieście osiemdziesiąt złotych 40/100) od dnia 10 czerwca 2021 roku do 11 lipca 2021 roku;
- c) 10.888,72 zł (dziesięć tysięcy osiemset osiemdziesiąt osiem złotych 72/100) od dnia 12 lipca 2021 roku do 10 sierpnia 2021 roku;
- d) 9.769,64 zł (dziewięć tysięcy siedemset sześćdziesiąt dziewięć złotych 64/100) od dnia 11 sierpnia 2021 roku do 12 września 2021 roku;

e) 9.359,64 zł (dziewięć tysięcy trzysta pięćdziesiąt dziewięć złotych 64/100) od dnia 13 września 2021 roku do 18 października 2021 roku;

f) 9.043,74 zł (dziewięć tysięcy czterdzieści trzy złote 74/100) od dnia 19 października 2021 roku do dnia zapłaty.

Nadto domagał się zapłaty skapitalizowanych odsetek umownych i karnych wyliczonych na dzień wniesienia pozwu- kwoty 106,45 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 19 października 2021r. do dnia zapłaty oraz zapłaty kwoty 65,80 zł tytułem zryczałtowanej opłaty za pakiet usług bankowych. Ponadto podał, że działania windykacyjne własne lub zlecone firmie zewnętrznej mają na celu doprowadzenie do szybszej spłaty, zaś ustalenia pozwanej z podmiotem zewnętrznym nie stanowią ugody w rozumieniu art. 917 k.c. Powód podtrzymał żądanie zwrotu kosztów procesu przez pozwaną(k. 66-73 akt)

Pozwana na rozprawie w dniu 08 grudnia 2021 r. nie kwestionowała dochodzonej należności i podała że w lipcu 2021r. z windykatorem ustaliła, po dokonaniu wpłaty w wysokości 1.400 zł, że będzie spłacać zaległość w 31 ratach miesięcznych w wysokości po 410 zł do 15-go każdego miesiąca. Wniosła o rozłożenie zaległości na raty po 410 zł do 15-go każdego miesiąca. Wniosła o nieobciążanie jej zwrotem kosztów procesu na rzecz powoda. Na rozprawie przedłożyła dowód wpłaty na kwotę 410,00 zł(k. 75-77 akt)

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 14 czerwca 2017 r. doszło do zawarcia pomiędzy (...) Bank S.A. z siedzibą we W. a pozwaną A. K. umowy o (...) nr (...). Całkowita kwota pożyczki wynosiła 32.162,03 zł. Oprocentowanie pożyczki wynosiło 9,99 % w stosunku rocznym, było stałe i nie przekraczało odsetek maksymalnych za opóźnienie. Rzeczywista roczna stopa oprocentowania wynosiła 15,65 %.

Pozwana zobowiązała się dokonywać spłat w 60 ratach do 15 każdego miesiąca, począwszy od miesiąca lipca 2017 r.. Wysokość 59 rat miała wynosić 688,08 zł, zaś ostatniej raty korygującej 687,90 zł. Ostateczny termin spłaty pożyczki został wyznaczony na dzień 15 czerwca 2022 r.

Niespłaceniu raty kredytu w terminie powodowało powstanie zadłużenia przeterminowanego. Zgodnie z postanowieniami umowy od wymagalnej raty kapitału pobierane były odsetki za opóźnienie zwane odsetkami karnymi równej wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie. Wysokość odsetek karnych była równa dwukrotności sumy stopy referencyjnej NBP obowiązujących w dniu naliczania odsetek karnych i 5,5 punktów procentowych i na dzień zawarcia umowy wynosiły 14%.

Całkowity koszt kredytu wynosił 12.053,58 zł. Całkowita kwota do zapłaty wynosiła w dniu zawarcia umowy 41.002,62 zł

Umowa została własnoręcznie podpisana przez pracownika (...) Bank S.A. K. J. i A. K..

Pismem z dnia 12 marca 2021r. powód wypowiedział umowę o (...) nr (...) z uwagi na naruszenie warunków umowy, jakim jest brak terminowej spłaty dwóch pełnych rat pożyczki.

(...) Bank S.A. we W. w dniu 25 maja 2021r. wniósł pozew do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lubinie VI Wydział Cywilny przeciwko A. K. o zapłatę kwoty 12.255,99 zł z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie tytułem wymagalnej kwoty kapitału- od kwoty 11.680,40 zł - od dnia 20 maja 2021 roku do dnia zapłaty, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od tytułem odsetek umownych i karnych wyliczonych na dzień wniesienia pozwu- kwoty 486,29 zł od dnia 19 maja 2021r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu. Referendarz Sądowy nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 23 czerwca 2021r. w sprawie VI Nc-e 767072/21 uwzględnił żądanie pozwu. Pozwana w określonym terminie wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty, podając że w dniu 10 czerwca 2021r. dokonała wpłaty na rzecz powoda w wysokości 1.400 zł oraz podpisała ugodę na spłatę zadłużenia z zobowiązaniem spłaty zaległości w ratach po 410 zł miesięcznie.

Postanowieniem z dnia 20 lipca 2021r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lubinie VI Wydział Cywilny na skutek wniesienia sprzeciwu orzekł utratę mocy nakazu zapłaty z dnia 23 czerwca 2021r. i umorzył postępowanie w całości w sprawie VI Nc-e 767072/21.

Na dzień 25 marca 2021r. pozwana dokonała wpłaty na łączną kwotę 31.635,30 zł w tym kapitał na kwotę 20.481,63 zł i odsetki na kwotę 7.858,94 zł.

W dniu 10 czerwca 2021r. na poczet umowy kredytowej nr (...) pozwana dokonała wpłaty w wysokości 1.400 zł, zobowiązując się do regularnej spłaty zadłużenia w ratach miesięcznych po 410 zł. Następnie dokonała wpłaty po 410 zł w okresie od lipca do listopada 2021r. i tak w dniu 12 lipca 2021r., w dniu 11 sierpnia 2021r., w dniu 13 września 2021r., 19 października 2021r. i 10 listopada 2021r.

Powód ponownie wystąpił dnia 30 września 2021r. z pozwem do Sądu Rejonowego w Kwidzynie przeciwko A. K. o zapłatę kwoty 12.255,99 zł oraz odsetek, nie weryfikując żądania o dokonane wpłaty przez pozwaną w dniu 10 czerwca 2021r. oraz wpłat po 410 zł w dniu 12 lipca 2021r., w dniu 11 sierpnia 2021r. i w dniu 13 września 2021r.

Pismem z dnia 29 października 2021r., na skutek złożenia odpowiedzi na pozew cofnął pozew o kwotę 3.040 zł i zrzekł się z roszczenia do tej części i wniósł o zasądzenie kwoty 9.043,74 zł tytułem kapitału wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie liczonymi od wpłat dokonanych przez pozwaną oraz skapitalizowanymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie i odsetkami karnymi i ryczałtowymi opłatami bankowymi.

/ **dowód:** umowa o (...) nr (...) – k. 11 – 12 akt, odpis pozwu w sprawie VI Nc-e 767072/21 –k. 45-46 akt, nakaz zapłaty w sprawie VI Nc-e 767072/21 – k. 47 akt, sprzeciw od nakazu zapłaty z dnia 12-07-2021r. w sprawie VI Nc-e 767072/21 – k. 48v-49 akt, informacja- k. 16-17 akt, informacja o braku wpłaty-k.18-20 i 23-27 akt, upomnienie- k. 21 akt, wezwanie do zapłaty –k.30 akt, ostateczne wezwanie do zapłaty –k. 31 akt, oświadczenie o wypowiedzeniu umowy numer (...) - k. 32 akt, zawiadomienie o windykacji terenowej –k. 34 akt zeznania pozwanej k. 77 akt; zestawienie wpłat k. 8-9v akt, pokwitowanie dla windykacji z dnia 10-06-2021r. – k. 59 akt, polecenia przelewu –k. 60 i 75 akt, zestawienia wpłat od 10 czerwca 2021r. do 19 października 2021r. – k. 62 akt /

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie umowy pożyczki i załączników stanowiących jej integralną część oraz pozostałych dokumentów prywatnych przedłożonych przez powoda oraz dowodów przedłożonych przez pozwaną tj. pokwitowanie dla windykacji z poleceń przelewu których wiarygodności strony nie kwestionowały. Pozwany nie kwestionował wysokości należności głównej(niespłaconego kapitału kredytu), jak i wysokości odsetek skapitalizowanych odsetek należnych powodowi.

Niezależnie od powyższego Sąd z urzędu ustala zasadność nie tylko należności głównej jak i należności ubocznych jakimi są odsetki umowne oraz inne koszty(opłaty i prowizje).

W ocenie Sądu nie budzi wątpliwości, że pozwana zawierając umowę o (...) nr (...) godziła się na warunki na jakich umowa została zawarta. Umowa jest jednoznacznie sformułowana w zakresie głównych świadczeń stron, czytelna i nie budzi wątpliwości. Na pierwszej i drugiej stronie umowy dokładnie wymienione są: wysokość kredytu, całkowita kwota do zapłaty, wysokość raty miesięcznej oraz ilość rat, wysokość odsetek umownych i odsetek karnych

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim(j.t. Dz.U. z 2016r. poz.1528) przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255 550 zł albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi.

Stosownie do art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W takiej sytuacji powód domagając się zasądzenia określonej kwoty tytułem zwrotu kredytu winien był wykazać: zawarcie

umowy kredytu i przeniesienie na własność biorącego określoną ilość pieniędzy. Dokument umowy kredytu na zakup towarów i usług jest dokumentem prywatnym, zatem zgodnie z art. 245 k.p.c. stanowi dowód tego, że osoba która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Zgodnie z art. 253 k.p.c. jeżeli strona zaprzecza prawdziwości dokumentu prywatnego albo twierdzi, że zawarte w nim oświadczenie osoby, która je podpisała, od niej nie pochodzi, obowiązana jest okoliczności te udowodnić.

W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, iż umowa zawarta między pozwaną a powodem w dniu 14 czerwca 2017 r. była typową umową o kredyt, o której stanowi art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (j.t. Dz.U. z 2016r. poz.1528) Poza sporem pozostawały przy tym zarówno okoliczności oraz wymagalność kredytu, a także fakt postawienia niespłaconej przez pozwanego części kredytu wraz z należnymi odsetkami.

Żadne okoliczności lub zdarzenia nie mogą zwolnić dłużnika od odpowiedzialności za opóźnienie, z wyjątkiem wyraźnej umowy stron.

Skutkami opóźnienia są następujące:

- wierzyciel może podjąć działania zmierzające do przymusowego dochodzenia świadczenia od dłużnika,
- w przypadku świadczenia pieniężnego wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, bez względu na to, czy poniósł szkodę (art. 481 k.c.)

Roszczenie o odsetki powstaje od chwili opóźnienia i dotyczy okresu aż do momentu, gdy dłużnik spełni świadczenie pieniężne. Dlatego stają się wymagalne począwszy od bezskutecznego upływu terminu spełnienia świadczenia głównego, czyli z upływem pierwszego dnia od wymagalności roszczenia głównego, aż do dnia jego zapłaty. Świadczenie główne staje się więc wymagalne z chwilą upływu terminu lub niezwłocznie po wezwaniu ze strony wierzyciela. Dlatego w orzecznictwie przyjęto, że przy braku oznaczenia terminu świadczenia art. 481 k.c. wiąże powstanie stanu opóźnienia z wezwaniem do zapłaty (por. art. 455 k.c.) – wyrok SN z dnia 27 marca 2000 r., III CKN 638/98, LEX nr 51370). Z kolei odsetki za opóźnienie należy liczyć niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania, chyba że termin świadczenia został oznaczony lub wynika z właściwości zobowiązania ((art. 481 § 1 i art. 455 k.c.) – wyrok SN z dnia 21 lutego 1989 r., I CR 14/89, LEX nr 374465).

Wymagalność roszczenia głównego nie może być utożsamiana z wymagalnością roszczenia o odsetki za opóźnienie. Roszczenie o odsetki za opóźnienie staje się wymagalne zawsze dopiero po bezskutecznym upływie czasu, w którym należało wykonać świadczenie główne. Roszczenie o zapłatę odsetek za opóźnienie, powstając już z pierwszym dniem opóźnienia, powstaje tylko co do odsetek za ten dzień. Jeżeli dłużnik miał spełnić świadczenie do dnia 1 sierpnia, to dzień 2 sierpnia jest pierwszym dniem opóźnienia. Pomiędzy powstaniem opóźnienia a powstaniem obowiązku zapłaty odsetek za opóźnienie należy postawić znak równości.

W judykaturze przyjęła się zasada, że wierzycielowi należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego liczone od daty wymagalności roszczenia (art. 481 § 1 k.c.).

W odróżnieniu od odsetek kapitałowych, które są wynagrodzeniem za korzystanie z cudzych pieniędzy i wynikają z treści czynności prawnej, odsetki ustawowe, których wierzyciel się domaga jako rekompensaty za opóźnienie w zapłacie sumy pieniężnej, znajdują swoją podstawę prawną w ustawie (art. 481 § 1 k.c.). Aby ich żądać strony nie muszą zawierać żadnego porozumienia w tym przedmiocie (patrz: wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 26 stycznia 2012 r. w sprawie I ACa 1445/11 opubl.LEX nr 1236072) W wyjątkowych sytuacjach żądanie o odsetki za opóźnienie może być oddalone bądź też ograniczone po wykazaniu wyjątkowych okoliczności uzasadniających zastosowanie art. 5 k.c. (wyrok SN z dnia 13 stycznia 2000 r., II CKN 665/98, LEX nr 51059).

Na pozwanej ciążył obowiązek wykazania, stosownie do art. 6 k.c., że należność w całości została spłacona tj. należność główna oraz należne odsetki. Pozwana przyznała, że należność dochodzona pozwem po pomniejszeniu przez nią wpłat jest należna (k. 76 akt).

W przedmiotowej sprawie pierwotnie powód domagał się od pozwanej A. K. zapłaty kwoty 12.255,99 zł , w tym należności głównej w wysokości 11.680,40 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 20 maja 2021r. do dnia zapłaty, odsetek umownych w wysokości 486,29 zł wraz z dalszymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie oraz kwoty 89,30 zł tytułem opłat za ogół czynności bankowych(k.6-7 akt)

W toku postępowania powód, pismem z dnia 29 października 2021r., nadanym w dniu 02 listopada 2021r. cofnął pozew zrzekając się z roszczenia do wysokości 3.040 zł z uwagi na dokonane wpłaty przez pozwaną od 10 czerwca 2021r. do dnia wniesienia pozwu w niniejszej sprawie tj. kwotę łącznie kwotę 2.630 zł a następnie po wniesieniu pozwu w dniu 19 października 2021r. kwotę 410,00 zł i domagał się zasądzenia na swoją rzecz kwoty 9.043,74 zł tytułem kapitału wraz z odsetkami umownymi wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie liczonymi od wpłat dokonanych przez pozwaną oraz skapitalizowanymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie i odsetkami karnymi i ryczałtowymi opłatami bankowymi.

Stosownie do art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Cofnięcie pozwu jest wyrazem rezygnacji powoda z kontynuacji postępowania rozpoczętego wskutek wniesienia pozwu, a tym samym – rezygnacji z szukania ochrony prawnej w ramach tego postępowania. Jest to zatem czynność dyspozytywna odpowiadająca swoim charakterem wniesieniu pozwu. Nie powinna więc – tak jak wniesienie pozwu – podlegać ograniczeniom.

Sąd co do zasady jest związany cofnięciem pozwu. Jedynie tylko w wypadku, gdy czynność tę należałoby ocenić – w świetle ewentualnego materiału dowodowego zebranego do tej pory w sprawie – jako taką, która jest sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo też zmierza do obejścia prawa, sąd – stosownie do treści art. 203 § 4 k.p.c. – może uznać cofnięcie pozwu za niedopuszczalne.

W przedmiotowej sprawie powód cofnął w części wniesiony pozew zrzekając się z tej części roszczenia w przedmiotowej sprawie z uwagi na dokonane wpłaty przez pozwaną do dnia 19 października 2021r. w łącznej wysokości 3.040,00 zł. Zgoda pozwanej na dokonanie w/w czynności nie była potrzebna.

Zdaniem Sądu – cofnięcie pozwu w części wraz z zrzeczeniem się roszczenia w niniejszej sprawie odpowiada zarówno prawu jak i zasadom współżycia społecznego, nie stanowi też obejścia prawa, w związku z tym na podstawie mocy art. 355 k.p.c. niniejsze postępowanie wobec w/w pozwanej podlega umorzeniu do kwoty 3.040,00 zł o czym Sąd orzekł w pkt 3 wyroku.

Powodowi przysługiwało także prawo do żądania dalszych odsetek, stosownie do art. 481§1 k.c. tj. odsetek za opóźnienie w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie, co pozostaje w zgodności z unormowaniem zawartym w art. 481§ 2¹ k.c. i tak od kwoty 11.680,40 zł (jedenaście tysięcy sześćset osiemdziesiąt złotych 40/100) od dnia 20 maja 2021 roku do 09 czerwca roku, od kwoty 10.280,40 zł (dziesięć tysięcy dwieście osiemdziesiąt złotych 40/100) od dnia 10 czerwca 2021 roku do 11 lipca 2021 roku, od kwoty 10.888.72 zł (dziesięć tysięcy osiemset osiemdziesiąt osiem złotych 72/100) od dnia 12 lipca 2021 roku do 10 sierpnia 2021 roku, od kwoty 9.769,64 zł (dziewięć tysięcy siedemset sześćdziesiąt dziewięć złotych 64/100) od dnia 11 sierpnia 2021 roku do 12 września 2021 roku, od kwoty 9.359,64 zł (dziewięć tysięcy trzysta pięćdziesiąt dziewięć złotych 64/100) od dnia 13 września 2021 roku do 18 października 2021 roku oraz od kwoty 9.043,74 zł (dziewięć tysięcy czterdzieści trzy złote 74/100) od dnia 19 października 2021 roku do dnia zapłaty.

Na rozprawie w dniu 08 grudnia 2021r. pozwana przedłożyła polecenie przelewu z dnia 10 listopada 2021r. na kwotę 410,00 zł na rzecz powoda, dlatego też Sąd w tej części oddalił powództwo, jak w pkt 2 wyroku.

Nadto na powodzie ciążył obowiązek wykazania, stosownie do art. 6 k.c., nie tylko wymagalność i wysokość należności głównej ale również wysokość należności ubocznych jakim były m.in. skapitalizowane odsetki karne oraz zryczałtowane opłaty za czynności bankowe. W związku Sąd weryfikując wysokość należności ubocznych tj. skapitalizowanych odsetek karnych oraz zryczałtowanych kosztów za czynności na dzień orzekania, powód nie wykazał

ich wysokości, w związku w tej części żądanie nie zasługiwałoby na uwzględnienie i podlegałyby oddaleniu, jednakże przez omyłkę nie orzekł o tym w pkt 2 orzeczenia.

Podstawowym przepisem regulującym zagadnienie jakie zasady mają zastosowanie przy liczeniu terminów przedawnienia roszczeń jest art. 118 k.c., zgodnie z którym, jeśli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata.

Roszczenia o zapłatę poszczególnych rat zadłużenia, wynikające z umowy kredytu mają z pewnością charakter okresowy. Stąd można wyciągnąć wnioski, iż roszczenia wynikające z w/w umowy przedawniać się będą z upływem trzech lat od dnia wymagalności poszczególnych rat kredytu. Obecnie żaden przepis szczególny nie wskazuje innego okresu przedawnienia dla umowy kredytu – mają więc tu zastosowanie ogólne przepisy, wraz ze wskazanym wyżej art. 118 k.c. na czele.

Żądanie powoda co do należności głównej jak i należności ubocznych nie są przedawnione.

Mając na uwadze powyższe Sąd w punkcie 1 wyroku zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 8.633,74 zł , z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwot: 11.680,40 zł (jedenaście tysięcy sześćset osiemdziesiąt złotych 40/100) od dnia 20 maja 2021 roku do 09 czerwca 2021 roku; 10.280,40 zł (dziesięć tysięcy dwieście osiemdziesiąt złotych 40/100) od dnia 10 czerwca 2021 roku do 11 lipca 2021 roku; 10.888.72 zł (dziesięć tysięcy osiemset osiemdziesiąt osiem złotych 72/100) od dnia 12 lipca 2021 roku do 10 sierpnia 2021 roku; 9.769,64 zł (dziewięć tysięcy siedemset sześćdziesiąt dziewięć złotych 64/100) od dnia 11 sierpnia 2021 roku do 12 września 2021 roku; 9.359,64 zł (dziewięć tysięcy trzysta pięćdziesiąt dziewięć złotych 64/100) od dnia 13 września 2021 roku do 18 października 2021 roku; 9.043,74 zł (dziewięć tysięcy czterdzieści trzy złote 74/100) od dnia 19 października 2021 roku do 09 listopada 2021 roku i 8.633,74 zł (osiem tysięcy sześćset trzydzieści trzy złote 74/100) od dnia 10 listopada 2021 roku do 08 grudnia 2021 roku.

Zgodnie z art. 320 k.p.c. szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia - wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia. W ocenie Sądu, w niniejszej sprawie występują okoliczności uzasadniające zastosowanie tego przepisu. Przyczyną nie spłacenia kredytu przez pozwanej była trudna sytuacja majątkowa i rodzinna. Pozwana domagała się rozłożenia dochodzonej należności na raty miesięczne w wysokości 410,00 zł. Sąd uznał ten wniosek zasadny. W konsekwencji dochodzone roszczenie zostało rozłożone na 23 miesięcznych rat wysokości określonej w pkt 4 wyroku i tak: 22 raty po w wysokości po 410 zł, a 23 rata w wysokości 233,09 zł poczynając od uprawomocnienia się orzeczenia do 15-go każdego miesiąca z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie na wypadek opóźnienia którejkolwiek z rat.

Na podstawie art. 102 k.p.c. Sąd odstąpił od obciążania pozwanej kosztami postępowania, mając na uwadze trudną sytuację życiową i materialną pozwanej oraz deklarowaną od początku postępowania gotowość do dobrowolnego spłacenia wierzytelności dochodzonej pozwem, jednakże domagała się rozłożenia dochodzonej wierzytelności na raty, zgodnie z ustaleniami poczynionymi w czasie windykacji. Pozwana pracuje i miesięcznie zarabia około 2.060 zł netto. Samotnie wychowuje czworo dzieci w wieku: 19 lat, 17 lat, 12 lat i 9 lat. Na troje dzieci otrzymuje z funduszu alimentacyjnego świadczenie w wysokości łącznej 1.650 zł oraz na troje dzieci otrzymuje 500 + . Nie ma innych dochodów. Mieszka razem z dziećmi w mieszkaniu komunalnym. Czynsz za mieszkanie wynosi 500 zł miesięcznie. W mieszkaniu są piece kaflowe , a koszty opału wynoszą około 3.400 zł. Ponadto ponosi koszty energii elektrycznej w wysokości około 360 zł, co dwa miesiące, za gaz płaci około 125 zł co dwa miesiące. Powyższe okoliczności w ocenie Sądu uzasadniają odstąpienie od obciążania pozwanej kosztami procesu, ponieważ stanowiłoby to dodatkowe obciążenie dla utrzymania pozwanej i jej rodziny. Ponadto spłata na rzecz powoda kosztów postępowania, których łączna wysokość wynosiłaby w przedmiotowej sprawie 768,97 zł i tak : 750,00 zł opłata od pozwu, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17,00 zł plus poświadczenie notarialne w wysokości 1,97 zł , w ocenie Sądu utrudniłoby pozwanej spłatę roszczenia powoda.

Dlatego też orzekając o kosztach postępowania Sąd, postanowił jak w pkt. 4 wyroku.

sędzia Danuta Kozikowska